

FILARMONICA OLTENIA
CRAIOVA

MIERCURI
22
APRILIE
2026
19:00

Arpeggione

BOGDAN COSTACHE

vioară, violă

LILIANA IACOBESCU

pian

Wolfgang Amadeus Mozart:

Sonata în Sol major pentru vioară și pian, K. 301

Sonata în Mi minor pentru vioară și pian, K. 304

Franz Schubert:

Sonata "Arpeggione" în La minor pentru violă și pian, D. 821

Johannes Brahms:

Trei Dansuri ungare pentru vioară și pian

– nr. 8 în La minor, nr. 6 în Sol major, nr. 1 în Sol minor –

Camille Saint-Saëns:

Introducere și Rondo capriccioso în La minor pentru vioară și pian, op. 28

Filarmonica "Oltenia" Craiova

2026

Calea Unirii, nr. 16
Craiova, Dolj, România
Tel: 0251 414.698
secretariat@filarmonica-oltenia.ro

Filarmonica "Oltenia"
este o instituție publică
de concerte subvenționată
de Primăria Craiova
și Consiliul Local Municipal

Prețuri bilete: 40 lei;
15 lei (elevi, studenți, pensionari)
Biletele se găsesc la agenția Filarmonica Oltenia
și pe entertea.ro
Relații la telefon: 0251.414.698

Parteneri media

www.filarmonicaoltenia.ro

@filarmonicaolteniacraiova1947

filarmonicaolteniacraiova

olteniaphilharmonic

GRAFICĂ: DANIEL ENE

MIERCURI

22

APRILIE
2026

19:00

Wolfgang Amadeus Mozart:

Sonata în Sol major pentru vioară și pian, K. 301

- *Allegro con spirito*

- *Allegro*

Sonata în Mi minor pentru vioară și pian, K. 304

- *Allegro*

- *Tempo di Menuetto*

(aprox. 9')

(aprox. 9')

Franz Schubert:

Sonata "Arpeggione" în La minor pentru violă și pian, D. 821

- *Allegro moderato*

- *Adagio*

- *Allegretto*

(aprox. 20')

Johannes Brahms:

Trei Dansuri ungare pentru vioară și pian – nr. 8

în La minor, nr. 6 în Sol major, nr. 1 în Sol minor

(aprox. 7')

Camille Saint-Saëns:

Introducere și Rondo capriccioso

în La minor pentru vioară și pian, op. 28

(aprox. 9')

BOGDAN COSTACHE

vioară / violă

LILIANA IACOBESCU

pian

BOGDAN COSTACHE

Bogdan Alexandru Costache este unul dintre cei mai apreciați violoniști și dirijori români ai noii generații, un artist complex, a cărui carieră internațională se află într-o continuă ascensiune. Prin virtuozitate, expresivitate și o viziune muzicală modernă, el reușește să unească tradiția interpretativă europeană cu un stil personal plin de sensibilitate și forță artistică.

Născut într-o familie de muzicieni, Bogdan a început studiul viorii la vârsta de 4 ani, sub îndrumarea bunicilor și a tatălui său, Decebal Costache, concertmaestru al Operei Brașov. La numai 7 ani, și-a făcut debutul ca solist al Filarmonicii Brașov, sub coordonarea profesorilor Dana Lepădătescu și Valeriu Rogacev, care i-au ghidat evoluția în primii ani de formare artistică. Talentul său excepțional i-a fost recunoscut timpuriu, fiind distins cu peste 30 de premii naționale și internaționale, printre care: Marele Premiu și Premiul I – Concursul Internațional de Vioară „Remember Enescu” (România), Premiul I – Concursul Internațional „Monterosa Kawai” (Italia), Premiul I – Concursul Internațional de Interpretare „Paul Constantinescu”, Premiul I – Jeunesses International Music Competition. În anul 2011, Bogdan a obținut o bursă de studii la prestigioasa Royal Academy of Music din Londra, unde a fost îndrumat de renumitul violonist Remus Azoitei. Și-a continuat apoi pregătirea academică la Universitatea Transilvania din Brașov, unde a finalizat studiile postuniversitare.

Deși foarte tânăr, Bogdan Costache și-a construit o carieră impresionantă atât ca violonist, cât și ca dirijor. A concertat pe scene importante din Europa, Rusia și Asia, fiind invitat ca solist alături de orchestre de renume. A condus Orchestra Internațională de Tineret din Roma (CEI Youth Orchestra) și a fost concertmaestru și solist al World Peace Philharmonic din Hamburg, precum și al Philharmonie der Nationen, sub bagheta celebrului maestru Justus Frantz. De asemenea, a fost invitat ca solist și concertmaestru în cadrul Filarmonicii Arad. Începând cu anul 2022, Bogdan Costache deține și funcția de dirijor al orchestrelor Teatro d'Opera Italiana și Opera Vox, alături de care susține turnee naționale și internaționale în Europa și Asia. Prin această activitate, devine singurul artist român care reunește, la nivel profesionist, dubla ipostază de

dirijor și violonist solist.

În paralel cu activitatea sa orchestrală, Bogdan este fondator al Centrului Educațional „Fortissimi Educational”, unde și-a propus să formeze noi generații de muzicieni, oferindu-le din bogata sa experiență și cunoștințe muzicale. Prin această inițiativă, el sprijină dezvoltarea tinerilor artiști, combinând performanța artistică cu misiunea educațională. De asemenea, este fondator al deja celebrului Cvartet „Fortissimi” din Brașov – un ansamblu cameristic de înaltă ținută, cu o prezență constantă pe scenele culturale din România și străinătate. Printre aparițiile notabile se numără: „Marele Bal al Prinților și Prințeselor” – Monaco, Expoziția Mondială „Expo 2020” – Dubai, Festivalul de Operă Borneo – Malaezia.

Bogdan Costache a lansat două albume remarcabile de muzică clasică la celebra casă de discuri Electrecord: „Emotions” – un album de vioară și pian, cu o sonoritate expresivă și rafinată, „Integrala Sonatelor pentru pian și vioară de W. A. Mozart” – o producție care a primit apreciere critică de specialitate.

LILIANA IACOBESCU

Liliana Iacobescu a absolvit Universitatea Națională de Muzică din București în 1968, la clasa eminenței profesoare Ana Pitiș. A fost profesor-acompaniator la Liceul de Muzică nr. 1 din București (1968-1973), apoi la Liceul de Muzică din Brașov (1973-1993). Din 1993, este cadru didactic la Facultatea de Muzică a Universității „Transilvania” din Brașov, prof. univ. dr. începând cu 2002. Activitatea sa artistică s-a concretizat în evoluții ca solistă în concerte cu orchestra, în susținerea de recitaluri alături de soliști instrumentiști și vocali, participări la Concursuri naționale și internaționale. A obținut distincții la Concursul „Ciprian Porumbescu” Suceava (1981, 1986, 1987, 1988), Concursul „Aurelian-Octav Popa” Constanța (1993), Concursurile de la Brașov (1994, 1995, 1996), la Concursul „Sigismund Toduță” Cluj-Napoca (2003), „Remember Enescu” Sinaia (2003) , „Ștefan Ruha” Satu Mare (2011).

Anul 2003 a însemnat începutul unei intense colaborări cu violonista Alina Nauncef, instrumentistă și solistă a Orchestrei Filarmonice din Brașov, de asemenea cadru didactic la Facultatea de Muzică din Brașov. Împreună cu ea, a realizat Integrala lucrărilor de George Enescu pentru vioară și pian, în 2 recitaluri, la Muzeul de Artă din Brașov și la Casa Memorială „George Enescu” din Sinaia (2006); Integrala Sonatelor pentru vioară și pian de W. A. Mozart, împreună cu poeta Nadia-Cella Pop, în 4 recitaluri, la Castelul Peleş din Sinaia (2007) și la Casa Mureșenilor din Brașov (2008), cu costume de epocă; Integrala Sonatelor pentru pian și vioară de L. van Beethoven, în 4 recitaluri, la Palatul Șuțu din București și la Casa Mureșenilor din Brașov (2010); Muzică Romantică (6 recitaluri, pe parcursul a 3 ani), în colaborare cu UCIMR, ca și în cazul precedentelor recitaluri Mozart și Beethoven.

În ultimii ani, a avut frecvente apariții pe scena Ateneului Român din București: cu flautistul Nicolae Maxim și discipolii săi (6 recitaluri de muzică românească, între anii 2004-2010, dintre care 4 în Sala Mare); cu violonista Alina Nauncef (9 recitaluri la Sala

Mică, dintre care 3 de muzică românească și 6 cu Sonate din repertoriul universal, între anii 2007-2016); cu violonistul Valentin Șerban (3 recitaluri, primul cu Integrala Sonatelor de J. Brahms, în 2012, celelalte cu lucrări din repertoriul universal, 2013 și 2014); cu violonistul Radu Ropotan (Sonate franceze, 2016); cu violonistul Bogdan Costache (4 recitaluri, cu un repertoriu divers, între anii 2018-2023).

A înregistrat la Casa de discuri Electrecord 5 CD vioară-pian: 1. „3 Sonate de L. van Beethoven”; 2. „Lucrări de George Enescu”, împreună cu Alina Nauncef; 3. „3 Sonate de J. Brahms”, împreună cu Valentin Șerban; 4. „Sonate franceze”, împreună cu Radu Ropotan; 5. „Emotions”, împreună cu Bogdan Costache și 6. „Mozartissimi” Integrala Sonatelor pentru vioară și pian de W. A. Mozart, împreună cu Bogdan Costache.

Liliana Iacobescu este autoarea cărților: „Acompaniamentul ca artă”, „Gânduri despre muzică”, „Două destine închinată muzicii – Nina și Romeo Alexandrescu”,

„Relația pian-vioară în muzica secolului XX (1900-1950)”, „Personalități marcante ale muzicii brașovene – dirijorul Dinu Niculescu”, „Zbor spre Înalt – Ana Pitiș”, „Tatăl meu,

Teodor Iacobescu”, „Teodor Iacobescu. Biografia unei personalități (1887-1969)”, carte scrisă împreună cu Daniela și Dragoș Curelea.

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756 - 1791)

„Geniul său excepțional îl situează mai presus de oricare maestru, în toate domeniile artei și în toate timpurile.” (Richard Wagner)
Mozart a compus aproape 40 de sonate pentru vioară și pian (unele rămase neterminate). Sonatele, K. 301 - 306 (șase la număr), așa-zise sonate manheimiene (patru scrise la Mannheim; ultimele două, la Paris), pun în valoare stilul violonistic propriu geniului de la Salzburg, fiind alcătuite din două părți (doar a șasea cuprinde trei părți).

Sonata nr. 18 în Sol major, K. 301, se distinge, în ansamblul ei, prin cantabilitatea impresionantă; Mozart conferă vioarei spații largi de a-și etala virtuțile expresive, în timp ce pianul este chemat să susțină discursul melodic cu un acompaniament aparent discret, dar pe deplin justificat din punct de vedere muzical.

Partea I (Allegro con spirito) debutează cu prezentarea temei principale, constând dintr-un desen melodic încheiat cu un trili; tema a doua, mai grațioasă, contribuie la conturarea unei atmosfere

senine, de bună-dispoziție.

Partea a II-a (Allegro, tot în Sol major) constă dintr-un menuet, a cărui temă este înfățișată de instrumentul cu clape. Partea mediană (Trio, în Sol minor) oferă atât vioarei, cât și pianului, posibilitatea de a se manifesta plenar: vioara cu triluri de o transparentă dramatică; pianul, ca acompaniator atent (în șaisprezecimi). Menuetul este reluat (în Sol major, desigur) și urmat de o coda „de senzație”: roul celor două instrumente se inversează; pianul cântă în registrul acut, în timp ce vioara „desenează”, în plan secund, frumoase și delicate triluri ce pregătesc încheierea plină de grație a acestei minunate lucrări mozartiene.

Aceste „șase sonate pentru clavecin sau pian cu acompaniament de vioară” (după cum le-a intitulat compozitorul) pun în valoare în primul rând partea pianului (de o manieră virtuoasă); vioara îndeplinește adeseori un rol secundar.

„În domeniul sonatei pentru pian și vioară, Mozart este un reformator, restabilind în majoritatea sonatelor sale de mai târziu echilibrul dintre cele două instrumente.” (W. G. Berger)

Caracterul pasional al Sonatei nr. 4 în Mi minor, K. 304 rămâne unic printre toate celelalte opere mozartiene. În mod special trebuie remarcat, ca o particularitate distinctă în ceea ce privește geneza lucrării, faptul că mama compozitorului, după ce suferise de o boală cumplită, a murit la Paris chiar în perioada în care fiul ei compunea Sonata, K. 304. Copleșit de durerea despărțirii de mama sa dragă, Mozart i-a dedicat ei lucrarea, ca ultim omagiu de dragoste și respect.

Cele două părți ale lucrării exprimă sentimentele de regret, nostalgia duioasă și o inefabilă atmosferă de destrămare sufletească: de la strigătul pătrunzător al octavelor din debutul Sonatei, remarcând numeroasele contraste de intensitate între nuanțele de forte și piano - până la pasajele sincopate, adesea dominate de amprenta unei obsesive angose.

Pe durata expunerii menuetului strălucitor în tonalitate majoră (sensibil mai liniștit), contururile liniei melodice par mai luminoase, însă această impresie de relativă

înseninare se va estompa imediat, odată cu fragmentele turbulente ce definesc atmosfera din finalul lucrării.

FRANZ SCHUBERT

[1797 - 1828]

Datorită înclinării sale pentru pian și vocea umană, numele lui Franz Schubert este asociat mai ales cu “liedul”. În general, versurile care l-au inspirat pe muzician aparțin poezilor romantici, tematica pieselor fiind și ea identică cu cea abordată de aceștia. Creația lui Schubert era străină de virtuozitatea cerută de sălile de concert sau de saloanele muzicale ale Vienei. În schimb, compozitorul prefera să scrie pentru prietenii apropiați, care participau la seratele de muzică organizate de acesta, seri care mai erau numite și “schubertiade”. Aici se adunau iubitorii liedului, care aveau privilegiul să asculte celebra voce a lui Vogl, acompaniată la pian chiar de muzician.

Pentru duet instrumental, Schubert a mai compus, printre alte lucrări deosebit de frumoase, o Sonată pentru pian și arpeggione (La minor) și Introducere și Variațiuni pe tema liedului “Trockne Blumen” (“Flori ofilite”), cuprins în ciclul “Frumoasa morăriță” (pentru flaut și pian), amândouă datând din anul 1824.

Prima va fi publicată târziu, în anul 1871, cu mențiunea “pentru violoncel, ad libitum” - pentru că “arpeggione” nu era altceva decât un instrument cordofon cu arcuș, inventat de curând de vienezul G. M. Stauffer și lansat de Vincent Schuster, violoncelistul pentru care Schubert compusese sonata.

Felul în care a circulat multă vreme Sonata pentru pian și arpeggione, în diferite transcrieri și “aranjamente”, a “contribuit” la denaturarea specificului poetic al inspirației ei. Cu vremea, instrumentul “arpeggione” și aranjamentele amatoristice au fost părăsite, muzica Sonatei lui Schubert atrăgând interpreții sub diferitele ei versiuni (pentru violă și pian, pentru violoncel și pian și chiar în adaptarea ei pentru violoncel și orchestră) până în zilele noastre.

(Ioana Ștefănescu, O istorie a muzicii universale, vol. III, De la Schubert la Brahms, Editura Fundației Culturale Române, București, 1998, p. 52)

JOHANNES BRAHMS

(1833 - 1897)

Dansurile ungare formează o colecție de 21 de piese scurte, inspirate în majoritate din folclorul maghiar. Inițial, toate dansurile au fost scrise în aranjament pentru pian la patru mâini. Brahms a rescris primele zece piese pentru pian solo; alți muzicieni - printre care se remarcă în mod special A. Dvořák - au rearanjat partiturile astfel încât să poată fi interpretate la diverse instrumente și de către diverse ansambluri muzicale.

CAMILLE SAINT-SAËNS (1835 - 1921)

Născut la Paris, C. Saint-Saëns a manifestat o precocitate extraordinară: primele compoziții la vârsta de 7 ani, debutul ca pianist la 10 ani. Înscris de timpuriu la Conservator, studiază cu Halévy și Gounod. Între 1858 -1877 activează ca organist la catedrala Sainte-Madeleine și în paralel ca profesor la școala Niedermayer, unde i-a avut ca elevi pe Fauré și Messager. Inițiator al Societății Naționale de Muzică, Saint-Saëns a jucat un rol important în dezvoltarea muzicii franceze din a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Mare pianist, Saint-Saëns a fost apreciat de Liszt (sub a cărui influență a scris seria sa de poeme simfonice), de Clara Schumann, Anton Rubinstein. A întreprins numeroase turnee în Germania, Anglia, S. U. A., Spania, Rusia, India, Indochina, Egipt, uzând de toate atributele personalității sale artistice: compozitor, organist, pianist și dirijor.

Vasta sa creație cuprinde toate genurile muzicale: 13 opere (printre care și celebra Samson și Dalila), 4 poeme simfonice (Vârtelnița Omphalei, Phaeton, Dans macabru, Tinerețea lui Hercule), 3 oratorii, 4 cantate, 3 simfonii, suite, uverturi, lucrări concertante (5 concerte pentru

pian, 3 pentru vioară, 2 pentru violoncel), muzică de cameră, piese pentru pian și orgă, lieduri, muzică de scenă. Ideile sale estetice au fost exprimate într-o serie de articole apărute în presa vremii și publicate ulterior în volumul *Harmonie et melodie*.

Scrisă inițial pentru vioară și pian, apoi orchestrată, lucrarea *Introducere și Rondo capriccioso*, op. 28 a fost dedicată marelui violonist spaniol Pablo Sarasate. Deosebit de

melodioasă, bazată pe ritmuri dansante, această piesă nelipsită din repertoriul marilor violoniști îmbină strălucit expresivitatea cu virtuozitatea debordantă.

Debutul îl constituie o mișcare lentă (*Andante*), unde se impun intonațiile nostalgice ale instrumentului solist, desfășurarea ulterioară adoptând forma de rondo, cu alternanța specifică a temelor, abil metamorfozate la fiecare nouă apariție.

Imperialul & Pietă

JIN WANG

dirijor

ANDREI LICAREȚ

pian

Aura Twarowska

Anca Domuța

mezzosoprană

Bianca Țifrea

soprană

Daniel Zah

tenor

Orchestra simfonică
și Corala academică
ale Filarmonicii „Oltenia”

Mihail Ștefănescu

dirijor cor

Ludwig van Beethoven:

Uvertura „Egmont”, Op. 84
Concertul nr. 5 în Mi bemol major
pentru pian și orchestră, op. 73, „Imperialul”

Jin Wang:

Opera „Pietă” pentru soliști, cor,
cor de copii și orchestră
(primă audiere absolută)

Corul „Allegro”, al Liceului de Arte
„Marin Sorescu” Craiova

Florian-George Zamfir

dirijor

SPONSORI

Autonom

RELAX BALLROOM

PARTENERI MEDIA

Radio România
Oltenia - Craiova

Radio România
Muzical

oltenia 3 TV

GAZETA de SUD

TVR
CRAIOVA

Radio România
Cultural

RADIO NOVA MIX
on line
www.novamix.ro

RADIO SUD
97.4 FM

Jurnal de Craiova
Zina Culturală Craioveană Independentă

DISCOVER
DOLJ & CRAIOVA

Craiova
Live.ro

Jurnalul Olteniei

TOP SECRET